

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

13. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Merlino in causa Perusina
oblationum. Veneris 27. Ianuarii 1640.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

qui allegat concordantes, quæ opinio in iudican. est tuenda.

18. Minus facit, quod D. Virginius referuauerit sibi vita sua durante annua scuta 35. quia ex quo in dicta referuatione conuentum fuit, quod d. scuta 25. donatori præstarentur tantummodo post emissam professionem, quo tempore nemo est, qui dubitat, quin de illis non posset testando disponere, iuxta text. in c. quia ingrediensibus 19. q. 3. a. ubi. ingressi. vbi Bald. num. 1. & 4. lal. n. 7. Dec. n. 18. C. de sacro sanct. Eccles. Crass. in testamentum, quest. 39. num. 1. & 2. Couarr. in c. 3. n. 3. in fin. vers. secunda autem obiectio, de testam. Rot. decis. 76. num. 1. & decis. 87. n. 1. part. 2. recent. propterea dicta referuatio scutorum 25. nihil operatur, cum fuerint ea promissa post emissam professionem, & sic tempore quo non poterat disponere, vt autem donatio suffragaretur, erat opus, quod valuisset de illis scut. 25. testari, & in eis hæredem instituere. Ita Bald. in dict. l. fin. nu. 19. vers. alioquin diceremus, & vers. quia licet, C. de pact. & Instit. ad l. Falcidiam, in princ.

19. Quo verò ad tertiam inspectionem, an donatio facta matri fuerit validè reuocata, affirmatiuè responsum fuit, ex quo processit absolutio à iuramento, quæ operatur ad effectum agendi, & dicendi de nullitate. Vltimus, obtinuit sibi dari curatorem, & postmodum de consensu Vicarij Episcopi & dicti curatoris donationem prædictam reuocauit.

20. Detinens, igitur ad quartam inspectionem, scilicet an donatio facta Monasterio sustineatur, Domini non fultineri respondebant, quia donatio fuit facta Monasterio 13. Martij 1626. & postea dictus D. Virginius, qui fecit donationem, emisit professionem 26. Maij eiusdem anni, & sic per 13. dies ante duos menses, & propterea esse contra formam præscriptam à Conc. in d. sess. 25. c. 16. de Regul. quæ annullat cessiones, & donationes factas ab illo, qui ingressus fuit Religionem, & professionem emisit ante duos menses à die factæ donationis, cum d. Concil. videatur statuere certum determinatum tempus Sanchez in peccati. Decal. tom. 2. lib. 7. c. 5. n. 82. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi admitt. nouit. disp. 8. dub. 9. n. 5. August. Barbof. de offic. & potest. Episcop. allegat. 99. num. 11. cum in Concil. ad sit decretum irritans, quo non seruato actus corruit, Felin. in c. cum delicta. n. 6. de rescrip. Guttier. lib. 3. pract. q. 15. n. 3. Menoch. de arbitrio. 30. n. 5. Cened. pract. q. 6. n. 4.

21. Tandem & vltimò quantum attinet ad quintam inspectionem, an alia via sic succurren. Monasterio, dictum fuit quod sic. Ex quo de iure communi successio Monachorum non disponen. de bonis suis salua legitima debita ascendentibus, & descendentibus spectet ad Monasterium, per text. in a. ubi. ingressi. Cod. de sacro sanct. Eccles. c. quia ingrediensibus 19. quest. 3. A. ubi. si qua mulier. §. nunc autem, C. de sanctiss. Episc. Innocent. in cap. in presentia, num. 4. vbi Ioann. Andr. num. 13. 16. 20. & 21. Bald. numer. 4. Abb. num. 2. de probat. Nauarr. de Regular. comment. 2. num. 55. Sanchez in summa, lib. 7. cap. 12. num. 4. Molina de instit. & iur. disp. 140. lib. 2. vers. à regula. n. 6. Et quis est, qui dubitet, quod statim atque D. Virginius professionem emisit, dicatur mortuus ita & taliter quòd statim bona peruenerint ad Monasterium vt eius hæredem.

22. Quibus stantibus bènè Domini hodie censuerunt sententiam A. C. contrariam firmantem approbando primam donationem factam ad fauorem matris esse vt iniustam reuocandam.

Et ita resolutum, &c.

DECISIO XIII.

SACRÆ ROTÆ ROMANÆ CORAM R. P. D. MERLINO.

In causa Perusina Oblationum.

Veneris 27. Ianuarij 1640.

§. 1. **T**imotheus, Rector Capellæ S. Antonij, locauit Monachis Oliuetanis nonnullos proventus ad suam Capellâ spectantes pro triennio, & vitæ: Vix inchoata conductione, reclamauerunt Patres, & denegauerunt pensionem. Iudices Commissarij Perusini pro primo triennio condemnauerunt Monachos ad soluendam pensiones: pro aliis verò, post dictum triennium decursis, & decurrendis, absoluerunt Monachos; super qua sententia hodie proposito dubio Domini dixerunt esse reuocandam in prima parte, in quantum condemnatur pro primo triennio, & confirmandam in secunda parte, in qua absolutus post triennium. Et moti sunt Domini, quia iudices debebant absolute pro toto tempore, & sic etiam pro primo triennio, absoluerunt Monachos, & declarare nullam, & inualidam dictam locationem, cum non fuerit obtentum beneplacitum Apostolicum, quod necessarium erat, etiam in locatione, & conductione, vt in verbis cauetur in Extravag. Ambrosiense de reb. Eccles. non alienand. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. c. 10. vers. tertio quaritur Quarat. summ. Bullar. verb. alienatio rerum Eccles. n. 18. P. Molin. de contract. disp. 466. nu. 5. & 8. Carocc. de locat. & conduct. part. 2. q. 4. Dixitque Rota in Tiburtina locationis 5. Decembris 1597. coram bon. mem. Card. Milino & in Comen. locationis 20. Martij 1600. coram bon. mem. Card. Pamphilio, etiam si contractus fuerit celebratus cum alia Ecclesia, vt in Treueren. Bonorum 15. Martij 1621. coram bon. mem. Reuerend. Selection. benè fecit Nauarrus consil. 10. de reb. Eccles. non alienand.

2. Et quamvis inter se Doctores certauerint, an contractus locationis de bonis Ecclesiasticis, vitæ triennium, sustineatur saltem pro primo triennio, cum ad tale tempus sit permilla locatio, absque beneplacito, & multi ternerint sustineri tanquam contractum, ratione temporis, diuiduum, Atamen Rota contractum semper censuit, & in totum locationem improbat, vt nec etiam pro primo triennio sustineatur, prout in decis. 70. n. 6. part. 1. diuers. in Brixien. locationis coram bon. mem. Penia. Quæ est apud Marchel. de commiss. part. 1. fol. 118. & ead. cum decis. 30. part. 1. recent. licet posita sub diuersa die, & mense, ac in ead. Brixien. 17. Maij 1595. coram Orano, & in d. Tiburtina locationis coram Cardin. Merlino, in d. Comen. locationis coram Card. Pamphilio, in Ferrarien. Bonorum coram Reuerendiss. Selection. quæ est dec. 631. n. 7. part. 2. recent. as in Aretina bonorum coram Reuerendiss. D. meo Decano, quæ est 436. n. 3. part. 3. recent. & in Romana seu Terracinen. Afflictuum 27. Ianuarij 1627. coram R. P. D. meo Piromano in Regien. prædij 6. Martij 1637. coram eod.

3. Requiritur enim pro forma beneplacitum Apostolicum; unde non potest euitari hæc forma, diuidendo in plura tempora, nec possunt contrahentes illudere præscriptum Papæ in d. Extravag. Ambrosiense, ne vile per inutile tali casu vitietur, & intrat regula, quod potius nolui, quod volui, adimplere nequini, Et cum hæc opinio, semper recepta fuerit in hoc sacro nostro Tribunali, non est amplius de ea dubitandum, quam, & etiam viri grauissimi amplexi sunt, vt præter multos relatos in d. Brixien. & in d. Aretina bonorum coram R. P. meo De ano 435. part. 3. recent. Eandem Rotæ sententiam tenuerunt Couarr. variar. resolut. lib. 2. cap. 16. num. 5. vers. tandem, vt liberè sententiam dicam. lal. in a. ubi. qui rem. n. 1. vers. teneo in Ecclesia Cde

C. de sacrosancti. Eccles. & in d. 1. §. Sed & si mihi. n. 10. ff. de verbor. obligat. Gratian. discipul. forens. cap. 162. n. 21. Garz. de benef. part. 2. c. 1. n. 55. & 56. & facit in simili Andr. Ifern. in cap. 1. §. profecto. de lege Corradi.

4. Non obstat, quod non fuerint locata bona Ecclesiæ sed fructus, & proventus, quia hæc cautela sublata est ex verbis *d. Extravag. Ammissio*: ubi prohibetur locatio ultra triennium, & in locazione non transferuntur, nec venduntur bona, sed solum fructus, & redditus, & ibi solum permittitur alienatio fructuum, qui seruando seruati non possunt, & in puncto fuit consideratum in d. Comen. locationis *coram bon. mem. d. d. Pamphilo*, & in presenti cessat omnis difficultas, quia, nedum concessi fuerunt proventus, sed omnis factio, & sic ius ipsum illos percipiendi, quod sane non potuit in alium transferri sine beneplacito Apostolico, quatenus etiam sola commoditas transferri potuisset, *Garz. de benef. part. 2. c. 1. n. 28. & 29. & ponderauit Rot. in Ferrar. Decimat. 23. Iulij 1617. coram Eminenti. D. Card. Pamphilo. quæ est dec. 545. n. 1. p. 4. recent.* Priusque etiam considerauerat in Mediolanen. rescissionis permutationis 21. Maij 1597.

5. Non obstat, quia Monachi Oliuetani non reclamauerunt, immo proventus illos locatos, perceperunt, & contractus factus ab Ecclesiâ, etiam sine beneplacito Apostolico, sit in implicito ita validitatis, & earum non sustineatur, quatenus Ecclesiâ nolit stare contractui, *Rota part. 2. d. vers. decif. 33. n. 11. decif. 1. de locat. in Perusina rescissionis contractus 34. Februarij 1588. post. Pacific. de Saluam. decif. 34. in Vlixbonen. nullitatis locationis 1. Iulij 1596. & decif. 201. nu. 1. cum alijs.* Quoniam reclamatio Monachorum est clara, qui statim dixerunt de nullitate contractus, & noluerunt soluere pensionem locationis, etiam pro primo triennio, nisi coacti ex mandato Vicarij Perulini: Quod autem exegerint proventus, vel non, probatur, vt ostenditur in responsione facti pro Monachis: Vel quatenus probaretur non obstat, quia asseritur dicta perceptio facta à famulo dd. Monachorum, vel ab vno, vel alio ex Monachis, quorum nemo habebat auctoritatem præiudicandi Monasterio, vt in his terminis dixit Rota in d. Tiburtina locationis 5. Decembris 1597. ubi affectus fuerat soluti Cellarario Monasterij: & cum d. perceptio possit intelligi facta citra animum ratificandi contractum, quacumque alia interpretatio est accipienda, nempe, vel vt euitaretur scandalum, quod sequeretur, si ipse pro pietate oblatum reculeretur, vel vt aliquo modo Monachi se releuarent pro pecunijs, quas in vim mandati Vicarij soluerant, vel dubitabant se soluturos Timotheo, & ita receptiones factæ per monachos omnes emanarunt, pendente lite, & sic, dum Monachi acriter impugnabant validitatem locationis; & faciendâ est interpretatio, vt talis receptio non sit contraria liti, quam sustinebant, & ne Monachi vno eodémque tempore sibi contrarij essent, adnotat, per Bald. *consil. ult. n. 4. vers. quando factum, lib. 3. Angel. in l. si quis §. prator. n. 2. vers. solum ergo, de acquir. heredit. & Rota coram. mem. Greg. XV. dec. 7. n. 9.* Et ita vtraque parte, &c.

DECISIO XIV.

Sacra Rotæ Romana coram R. P. D. Duncetto.

Pampilonen. electionis Canonicorum.

Veneris 11. Maij 1640.

§. 1. **E**X nouem Canonicis Ecclesiæ Regularis Pampilonen. quæ dicitur esse recepticia, quinque

nep̄e D. Martinus de Argais Prior, & consortes sub die 8. Aprilis 1638. elegerunt alios vndecim Canonicos, reliqui verò quatuor, nempe D. Michaël de Librixa & consortes die sequenti elegerunt alios quindecim Canonicos, connumeratis inter eos septem ex prioribus vndecim Canonicis ab altera parte electis; Hinc orta controuersia, dictus Michaël, & consortes appellarunt extraiudicialiter à priori electione, causamque huiusmodi appellationis coram Nuncio Apostolico introducere, qui inhibitionem vigore dictæ appellationis simpliciter relaxauit, eamque deinde sub die 26. Iunij eiusdem anni moderatus fuit quoad effectum suspensionis sine præiudicio iurium partium tam in petitorio, quam in possessorio mandauitque ulterius procedi ad receptionem Canonicorum prius electorum, quorum nonnulli vigore dicti decreti habitum susceperunt: Appellarunt ab isto Decreto Nuncij dictus Michaël, & consortes, ac deinde causam in Rota mihi committi simpliciter obtinuerunt, interim autem cum Nuntius eorum appellationem non nisi quoad effectum deuolutiui admisset, recursum habuerunt ad Regium Consilium Navarrae, & deinde ad supremum Consilium Castellæ, à quo emanauit præceptum contra Nuntium Apostolicum, vt deferret dictæ appellationi quoad vtrumque effectum, & omnia gesta reuocaret, in cuius præcepti executionem Nuntius appellationem prædictam ad vtrumque effectum admittit, ac successiue in executionem aggrauatoria, & reaggrauatoria relaxauit censuras contra Canonicos electos, ad hoc vt habitum canonicalem dimitterent pro vt eum effectu dimiserunt. Quocirca d. Michaël, & consortes obtinuerunt à Sanctissimo Breue de absolouendis à censuris ob huiusmodi recursus mihi directum cum clausulis, *renunciato prius recursui, & sine liti ac litigantium præiudicio, ac duomodo exponentes nullum ius de nouo propterea adquirant.* Quapropter dato dubio, an danda esset absolutio, & quomodo, illam non esse dandam hodie responsum fuit. Quoniam facultas absolouendi d. Michaëlem, & consortes fuit concessa non simpliciter, sed cum dd. clausulis, *renunciato prius recursui, &c.* quæ cum inducant conditiones, iuxta l. *d. restator de off. condit. & demonstrat. Parif. consil. 41. nu. 14. lib. 4. Seraph. dec. 615. n. 4.* & in terminis de clausula *renunciato prius recursui, Rot. decif. 173. n. 1. part. 6. recent.* & de clausula dummodò, *Gabr. consil. 65. n. 1. lib. 1. Rota coram Gregor. XV. dec. 311. n. 12. & decif. 110. n. 6. part. 4. recent.* vtique non est locus petitiæ absolutioni, nisi doceatur dd. conditiones adimpletas fuisse: cum facultas, seu iurisdicção concessa sub certa conditione adimplenda; ea non adimpleta perinde habeatur, ac si data non fuit, *Mart. decif. 343. num. 1. Gregor. XV. decif. 378. n. 1.* & in his terminis *Rota in d. decif. 173. n. 1. p. 6. recent.* & fuit dictum in *Vlixbonen. professionis 27. Martij 1637. coram R. P. D. meo Carillo.* de quarum tamen conditionum adimplemento non visum fuit constare sufficienter.

2. Non obstat, quod Michaël de Librixa, & consortibus in Vrbe præsens tam suo nomine, quam aliorum absentium renunciauerit in actis omnibus recursibus, & quibuslibet actibus illorum vigore gestis, ac declarauit illis se vti nolle, Quoniam omiſſa inspectione respectu aliorum absentium, & quorum speciali, & sufficienti mandato non constat, adhuc respectu d. Michaëlis commorantis in Vrbe, talis renunciatio non visa fuit suffragari ad effectum obtinendi absolutionem, quia cum ex prædicta facti serie ac iuribus datis in summario appareat Canonicos prius electos vigore decreti lari à Nuntio Apostolico habitum canonicalem suscepisse, illumque deinde fuisse coactos dimittere ob iteratos recursus ex aduerso habitos ad consilia Regia, dicebant DD. non esse satisfactum dd. clausulis, nisi d. Michaël, & alij recurrentes